

OFFICIA PROPRIA DIOECESIS MONASTERIENSIS

PARS VERNA

Die 15 Martii

**S. Clementis Mariæ
Hofbauer
Confessoris**

Duplex majus

Omnia de Psalterio et Comuni Confessoris non Pontificis, præter sequentia:

In I Vesperis

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Cleméntem Mariám miro fidei róbores et invictæ constantiæ virtúte decorásti: ejus méritis et exémplicis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritaté fervéntes; ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminus nostrum.

Et fit Commemoratio Ferie.

Ad Matutinum

In I Nocturno Lectiones
Beátus vir, de Comuni 1
loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Clemens Mariá Hofbauer Tassovítii in Morávia natus, a prima ætáte in schola christiánæ perfectiónis eruditus est; magístra potíssimum religiosíssima matre, quæ puérum post patris óbitum osténsa Christi Dómini e cruce pendéntis imágine sic allocúta fertur: En fili, qui hinc in pósterum tibi futúrus est pater, cura, ut per eam, quæ ipsi placet, viam incédas. Adoléscentis pistóriam artem dídicit; sed ad majóra se vocári præsentíens cœpit inter laboriósæ artis exercítium ad stúdiu incúmbere literárum. Bis Romam pedes ad límina Apostolórum peregrinátus est, bis

etiam rerum cælestium contemplationi libèrius vacaturus in eremum secèssit. Verum Deo illum ad altiõra vocante intermissa litterarum stúdia in Vindobonénsi Universitatè repètiit, navitèrque prosecutus est; donec ex puriõre fonte sacras disciplinas hausturus, Romam tèrtium remigravit. Ibi in sancti Alfõnsi familiam singulari Dei providentiã cooperatus est, quam ipsius õpera in dissitas regiõnes propagatum iri sanctus idem Parens divino instinctu præsensit ac palam prænuntiavit.

R. Honèstum fecit illum Dõminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductõribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dõminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Absoluto cum magno spiritus fervore tirocinio ac presbyter factus in septentrionales Europæ provincias a Sede Apostolica missus est. Erecto Varsaviæ in Polõnia primo suæ Congregatiõnis domicilio,

et pluribus sibi adiunctis sociis, incredibile est, quam copioso ibi fructu sacerdotalia munera ultra vicennium explèverit: nihil laboris recusans, sive ut catholicos ad bonos mores et pietatis cultum revocaret, sive ut hæreticos et Judæos ad veram fidem adduceret. Multa etiam ad religiosam juventutis institutionem præstitit. Orphanorum sortem miseratus exèxit hospitium, ubi miserimos quosque paternã caritatè alèbat; visus subinde stipem eorum causa emendicãre, immo nec faciẽm ab increpantibus et in se conspuentibus avèrtere. Inter hæc autem curas semper coram Deo ambulans, Deiparæ Virgini, cujus Rosarium assidue recitabat, singulariter devotus, rectus, simplex, humilis, cunctis affabilis et benignus, omnibus velut sanctitatis exemplar jùgiter præluxit.

R. Amavit eum Dõminus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dõminus loricaẽm fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Deo soli confisus, plures instituti sui domus variis in regionibus exèxit. Ipse vero multas, ob temporum iniquitatem, acerbitates perpessus, et e Polõnia tandem cum suis expulsus, secèssit Vindobonam, ubi duodecim postremis vitæ annis, ad Dei gloriam strenue operari perseveravit. Præter sedulam enim sanctimonialium Virginum curam totus in eo fuit, ut prædicatione verbi Dei, sacramenti Penitentiæ administratiõne, quam plurimas a salute devias animas Christo lucrificeret. Quem caritatis ignem, tum sacerdotibus, tum maxime selectæ juvenum cohorti, quorum complures suum Congregationi nomen dederunt, infundere adlaboravit. Illud autem indefessa sua opera consecutus est, ut languescentem populi fidem catholicumque spiritum non parum illa ætate imminutum, corroboraret; dignus propterea, quem Pius septimus virum apostolicum, Vindobonensis cleri decus, Ecclesiæque columen appellaret. Meritis tandem plenus, et prod-

igiõrum aliorumque cælestium charismatum munere illustri, prope septuagenarius obdormivit in Dõmino, Idibus Martiis, anno millésimo octingentesimo vigésimo. Eum Leo decimus tertius, miraculis clarum, Beatõrum catalogo, Pius vero decimus novis fulgentem signis Sanctõrum fastis accensuit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. Quia. **Gloria Patri. Quia.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium Nolite timere, de Communi 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriali.

Ad Laudes

V. Justum deduxit Dõminus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dõmini tui.

Oratio

Deus, qui beátum Cle-
mémentem Mariám miro
fidei róbre et invictæ
constántiæ virtúte decorá-
sti: ejus méritis et exem-
plis fac nos, quæsumus,
ita fortes in fide et caritá-
te fervéntes; ut præmia
consequámur æterna. Per
Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Fe-
riæ.

In II Vesperis

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir
despiciens mundum * et
terræna, triúmphans, divi-
tias cælo cóndidit ore,
manu.

Oratio Deus, qui, ut su-
pra.

Et fit Commemoratio Fe-
riæ.

Die 26 Martii

S. Ludgeri

Proto-Episcopi Monaste-
riensis

Duplex I classis (Extra Qua-
drag. cum Octava communi)

Omnia de Communi Con-
fessoris Pontificis, præter ea
quæ hic habentur propria.

In I Vesperis

Si præcesserit die 25 Mar-
tii Festum Annuntiationis B.
M. V., II Vesperæ dicuntur
de eo cum Commemoratione
S. Ludgeri, ut infra.

Si vero I Vesperæ dicen-
dæ sint integræ de S. Lud-
gero, Antiphonæ et Capitu-
lum de Laudibus.

Hymnus

Præsulem lætis beátum
Concinámus méntibus,
Qui Deum, Deique Natum
Prædicávit géntibus;
Rhenus, Albis et Visúrgia
Quas rigant, et Amasis.

Copiósis atque claris
Editus paréntibus,
Cuncta Christi lætus aris
Donat, ac egéntibus:
Templa fundat, atque
mundat

Quinque Jesu fóntibus.
Hinc avitæ sancta vitæ
Verba nobis édedit:
Et bonórum vera morum
Norma nobis éxstitit.

Quisque credat, nec re-
cédât
A fide, quam trádidit.
Sic ad astra sublevábit
Nos patérna cláritas;
Sic avérni liberábit
Igne Christi caritas,
Atque Sancti nos amábit
Spíritus benignitas.

Amen.

V. Elégit eum Dóminus
sacerdotém sibi. (T. P.

Allelúja.) **R.** Ad sacrifi-
cándum ei hóstiam laudis.
(T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Dedit
Deus pastóres et doctóres
ad consummationem Sanc-
tórum in opus ministérii,
in ædificatióem Córporis
Christi. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui hodiérnam
diem sacratíssimam
nobis in beáti Ludgéri,
Confessoris tui atque Pon-
tificis, solemnitate tribu-
ísti: concéde propítius; ut,
qui ejus gaudémus mérit-
is, provocémur exemplis,
et ejus intercessióne véniam
et vitam mereámur æ-
térnam. Per Dóminum.

In Quadragesima fit Com-
memoratio Feriæ.

Ad Matutinum

Invit. Christum Pastó-
rum Príncipem, * Veníte,
adorémus. (T. P. Allelú-
ja.)

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus.

Hymnus

Astra, tellus, aër, unda
Cœtibus psalléntium,
Obyolúta noctis umbra,
Dulce dant siléntium:
Ergo sursum corda cur-
sum

Dirigant canéntium.

Nocte lux septentríonis
Præsul hic sanctíssimus
Usque prædicatiónis
Fractus a labóribus,
Astra scandit, atque pan-
dit
Dux piis fidélibus.

Hunc amémus, hunc se-
quámur
Per salutis sémitam,
Ut sequéntes provehámur
Ad suprémam pátriam,
Et perénnem consequámur
Morte sancta glóriam.

Christe duro fixe ligno,
Atque vere mórtue,
Mortis hora tu maligno
Nos ab hoste prótege:
Mortuósque nos benigno
Intuère lúmine. Amen.

In I Nocturno Lectiones Fi-
délis sermo, de Communi 1
loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Ludgerus in Frisia nóbili
géneré natus, adhuc
adoléscens sancto Gregó-
rio Ultrajecténsi Præsuli
tráditus est, Dómino edu-
cándus. Hoc magístro pri-
ma doctrínæ et vitæ sanc-
tióris fundaménta jecit;
quæ post Eboráci in An-
glia sub Alcuíno ad eum
perfectiúnis ápicem perdú-
xit, ut mox ipse Doctor
exímus discipulos in vir-

tute scientiæque sólide erudierit, et libros de gestis Sanctorum erudite conscripserit. Noctu psalmodiæ et orationi, interdium sacrarum litterarum lectioni, et meditationi assidue intentus, aptum sese reddidit apostolicis laboribus lucrandisque Deo gentilibus instrumentum. Quare a sancto Alberico Episcopo ad prædicandum Christi Evangelium in Frisiam missus, ecclesiam Daventriæ a sancto Leobino extructam, et a Saxonicis infidelibus exustam restituit. Suscepto Presbyterii gradu, ob persecutionem Wittikindi e Frisia Romam perrexit; inde redux in monasterio Cassinensi sub Theotmáro Abbate aliquamdiu sancte conversatus, sancti Benedicti regulam didicit. Quinque pagos et insulam unam ab idolis ad veri Dei cultum traduxit. Insulam aliam Frisiæ, Daniæque confinem, crucem manu tenens, et preces ad Dóminum cum laudibus fundens, dæmone sub caligine tenebrósa fugiente liberavit, ac fide Christi imbuit.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo

unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. (T. P. Allelúja.) **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei, Manus.

Lectio v

Mira semper in eo elucens prudentia et temperantia, mansuetudo et vultus hilaritas, omnibus carum amabilémque reddidit. Tanta fuit abstinéntia, ut illum cibo vel potu satiátum, discipulorum nemo umquam viderit: humilitate tanta, ut oblátum Episcopátum ægre tandem admiserit, ásserens, Episcopum oportere irreprehensibilem esse. Rígidus in se usque ad finem vitæ, clam cilicio carnem dómuit: benignus in alios, rédditus omnes, servatis sibi tantum necessariis, in egénos distribuit; ánseres silvéstres agris nóxios proscripsit. Páuperes æque ac divites mensæ adhíbuít, nec minus documentis spiritalibus, quam épulis carnalibus refecit. Vere pater páuperum, contemptor sui, omnibus ómnia factus, ut omnes salvos faceret. Volente Cárolo rege, in pago Súdergæ, in loco Mimigérnefort dicto,

monasterium constrúxit sub régula canónica Christo famulántium, quod postmodum urbi nomen dedisse fertur. Ibídem Ecclesiæ a se erectæ primus Episcopus præfuit. Werthínæ et Helmstádii Religiosorum cénobia condidit et fundávit: atque ita incredibili zelo infidelibus Saxoniæ occidentális populis Evangelium annúntians, idololatriam exstirpans, ecclesiás érgens, et presbyteros per loca singula ordinans, Religionem christiánam mirífice propagávit.

R. Pósui adjutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. (T. P. Allelúja.) **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Dénique ad Nordmános Christo subjugandos sese accingens, in morbum incidit. Eorúndem irruptionem et novellæ Ecclesiæ persecutionem, pacémque deinde reditúram spiritu prophético prædixit, eventusque respondit. Morbo duránte, nihil de solito fervóre ac indefesso

labóre, nihil de crebra verbi divini prædicatione, et quotidiana prope sacrificii incruenti oblatione remisit. Ipsa ea Dominica, última vitæ suæ die, mane Coesfeldiæ Missam canente Presbytero, a meridie Bilberbéca, pro contione dixit, atque hic última Missæ sollemnía devóte celebrávit. Nocte subsequente, ut prædixerat, in discipulorum coróna, vir sanctus, méritis plenus, diléctam Deo animam piíssime réddidit, anno salutis octingentesimo nono, séptimo Kalendas Aprilis. Eadem noctis hora Gerfrido nepóti et successori ejus, ac Fratribus ad ipsum visendum properántibus, in via conspéctum ingens lumen, ignis instar, in sublíme elátum, certum óbitus indicium præbuisse compertum est. Corpus integro post óbitum mense, Monasterii in ecclesia sanctæ Mariæ inhumátum, et suávi odóre flagrans, Werthínæ, ut vivus jússerat, conditum est, ubi hodiédum requiescit illuminátis cæcis, curátis surdis, sanátis paralyticis, ejectionis dæmonibus, aliisque exhibitis cælitus beneficiis clarissimum.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. (T. P. Allelúja.) **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Isidori
Episcopi

Liber 2 Officior. ad S. Fulgentium, cap. 5

Qui in erudiendis atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccatis debet esse alienus. Nam qua fronte subiectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus ingere: Ante doce te, quæ recta sunt. Primitus quip-

pe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet; ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, et doctrina et opere provocet. **¶** Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est. Quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest sic vivere. Porro si et doctrina et sermone fuerit eruditus, potest ceteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere; qui nisi refutati fuerint atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

R. Exhibuit seipsum sicut Dei ministrum: * In multa patientia, in castitate, in scientia, in caritate non ficta. (T. P. Allelúja.) **V.** Suscipiebat omnes predicans regnum Dei. In.

Lectio viii

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis et honestatis, plenus suavitatis et gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentia, de disciplina justitia: unumquemque admonens diversa exhorta-

tionem, juxta professionem, morumque qualitatem; scilicet ut prænoscat, quid, cui, quando, vel quomodo proferat. **¶** Cujus præ ceteris speciale officium est, Scripturas legere, percurrere Cánones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter et auctoritate præesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suorum subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

R. Ostendit ex bona conversatione operationem suam, * In mansuetudine sapientia. (T. P. Allelúja.) **V.** Potens exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere. In. Glória Patri. In.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ; alias ex duabus Lectionibus fiunt tres

ita, ut VIII Lectio incipiat cum verbis Cui etiam, et IX cum Cujus præ.

Ad Laudes

et per Horas

Ant. 1 Qui intrat * per ostium, pastor est ovium: huic ostiarius aperit, et oves vocem ejus audiunt. (T. P. Allelúja.)

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Proprias oves * vocat nominatim, et educit eas, et ante eas vadit. (T. P. Allelúja.)

3 Oves illum sequuntur, * quia sciunt vocem ejus: alium autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo. (T. P. Allelúja.)

4 Fur venit, * ut perdat: mercennarius videt lupum, et fugit: bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. (T. P. Allelúja.)

5 Spiritus Sanctus * posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. (T. P. Allelúja.)

Capit. 1 Timoth. 1, 12

Gratias ago ei, qui me confortavit, Christo Jesu Domino nostro, quia fidelem me existimavit, ponens in ministerio.

Hymnus

Lux seréna, lux decóra
Solis almi spárgitur,
Cum rigéntis orbis ora
Igne Christi tángitur;
Nox facéssit, Styx pavé-
scit,

Sancta Crux extóllitur.

Hoc Sacérdos ille mag-
nus

Hisce terris præstitit,
Fortis heros, mitis agnus
Corda Christo súbdidit,
Et lupórum barbarórum
Pastor ora cóntudit.

Dum cruéntis Cæsar ar-
mis

Vincit hanc provínciam,
Incruéntis sanctus aris
Præsul offert Hóstiam:
Sic parávit atque pavit
Primus hanc EccléSIam.

Hic avítæ sancta vitæ
Verba nobis édedit,
Et bonórum vera morum
Norma nobis éxstitit:
Quisque credat, nec recé-
dat

A fide, quam trádidit.

Sic ad astra sublevábit
Nos patérna cláritas,
Sic avérni liberábit
Igne Christi caritas,
Atque Sancti nos amábit
Spiritus benígnitas.

Amen.

V. Tu es sacérdos in
ætérrnum. (T. P. Allelúja.)

R. Secúndum órđinem Mel-
chisedech. (T. P. Allelú-
ja.)

Ad Bened. Ant. Qui fé-
cerit et docúerit, hic mag-
nus vocábitur in regno cae-
lórum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui hodiérnam
diem sacratíssimam
nobis in beáti Ludgéri,
Confessoris tui atque Pon-
tíficis, solemnitéte tribu-
ísti: concéde propítius; ut,
qui ejus gaudémus méritis,
provocémur exémplic,
et ejus intercessióne vé-
niam et vitam mereámur
ætérrnam. Per Dóminum.

In Quadragesima fit Com-
memoratio Feriæ.

Ad Primam

Ant. Qui intrat * per
óstium, pastor est óvium:
huic ostiárius áperit, et
oves vocem ejus áudiunt.
(T. P. Allelúja.)

Ad Tertiam

Ant. Próprias oves * vo-
cat nominátim, et edúcit
eas, et ante eas vadit. (T.
P. Allelúja.)

Capit. 1 Timoth. 1, 12

Grátias ago ei, qui me
confortávit, Christo
Jesu Dómino nostro, quia

fidélem me existimávit, po-
nens in ministério.

R. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. **V.** Stolum gló-
riæ induit eum. **Et.** Glória
Patri. **Amávit.**

V. Elégit eum Dóminus
sacerdótem sibi. **R.** Ad
sacrificándum ei hóstiam
laudis.

Tempore Paschali

R. br. Amávit eum Dó-
minus, et ornávit eum, *
Allelúja, allelúja. **Amávit.**
V. Stolum glóriæ induit
eum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. **Amávit.**

V. Elégit eum Dóminus
sacerdótem sibi, allelúja.
R. Ad sacrificándum ei hó-
stiam laudis, allelúja.

Ad Sextam

Ant. Oves illum sequún-
tur, * quia sciunt vocem
ejus: álium autem non se-
quúntur, sed fúgiunt ab eo.
(T. P. Allelúja.)

Capit. Hebr. 13, 7

Mementóte præpositó-
rum vestrórum, qui
vobis locúti sunt verbum
Dei: quorum intuéntes éxi-
tum conversatiónis, imitá-
mini fidem.

R. br. Elégit eum Dómi-
nus * Sacerdótem sibi.

Elégit. **V.** Ad sacrificán-
dum ei hóstiam laudis. Sa-
cerdótem. Glória Patri.
Elégit.

V. Tu es sacérdos in æ-
térrnum. **R.** Secúndum ór-
đinem Melchisedech.

Tempore Paschali

R. br. Elégit eum Dómi-
nus sacerdótem sibi, * Al-
lelúja, allelúja. **Elégit.** **V.**
Ad sacrificándum ei hósti-
am laudis. Allelúja, alle-
lúja. Glória Patri. **Elégit.**

V. Tu es sacérdos in æ-
térrnum, allelúja. **R.** Se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech, allelúja.

Ad Nonam

Ant. Spíritus Sanctus *
pósuit Épiscopos régere
EccléSIam Dei, quam ac-
quisívit sánguine suo. (T.
P. Allelúja.)

Capit. 1 Petri 5, 2-4

Páscite, qui in vobis est,
gregem Dei, providén-
tes non coacte, sed spontá-
nee secúndum Deum: ne-
que turpis lucrí grátia, sed
voluntárie; neque ut domi-
nántes in cleris, sed forma
facti gregis ex ánimo. Et
cum apparúerit Princeps
pastórum, percipiétis im-
marcescibilem glóriæ co-
rónam.

R. br. Tu es sacérdos *
In ætérnum. **Tu.** **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. **In.** Glória Patri. **Tu.**

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali

R. br. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúja, allelúja. **Tu.** **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Tu.**

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem sacratissimam nobis in beáti Ludgeri, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitate tribuisti: concéde propítius; ut, qui ejus gaudémus méritis, provocémur exémplicis, et ejus intercessióne véniam et vitam mereámur ætérnam. Per Dóminum.

In II Vesperis

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus 9*.

Hymnus

Sancta vesper festa claudit
Glóriosi Præsidis,

Cujus omnis terra plaudit
Inclytis præconiis:
Aula cæli cum fidéli
Plebe certat cánticis.

Jam labóres terminávit,
Atque clara prælia,
Regna Christo subjugávit
Dura per certámina,
Et supréma comparávit
Morte sacra præmia.

Patris hujus æmulémur,
Fili, charísmata,
Hoc Patróno gloriémur
In fide veríssima,
Quam docébit et tenébit
Semper hæc Ecclésia.

Hoc piæ divinitátis
Præstet alma Trínitas,
Sempitérnæ Trinitátis
Vera præstet Unitas;
Nos choris jungat beátis
Spes, fides et caritas.

Amen.

V. Elégit eum Dóminus
sacerdótem sibi. (T. P.
Allelúja.) **R.** Ad sacrificá-
cándum ei hóstiam laudis.
(T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Qui doc-
ti fúerint, fulgébunt quasi
splendor firmaménti: et
qui ad justítiam erúdiunt
multos, quasi stellæ, in
perpétuas æternitátes. (T.
P. Allelúja.)

Et fit Commemoratio se-
quentis:

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sançtæ lumen,

beáte Joánnes, divínæ le-
gis amátor, deprecáre pro
nobis Filium Dei. (T. P.
Allelúja.)

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. (T. P.
Allelúja.) **R.** Stolum gló-
riæ induit eum. (T. P. Al-
lelúja.)

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, qui ad cultum
sacrárum imáginum asse-
réndum, beátum Joánnem
cælésti doctrína et admi-
rábili spíritus fortitúdine
imbuisti: concéde nobis
ejus intercessióne et ex-
émplo; ut, quorum cólimus
imágenes, virtútes imité-
mur et patrocínia sentiá-
mus. (Per Dóminum.)

Deinde, in Quadragesima,
fit Commemoratio Feriæ.

Die 2 Aprilis

(Extra Quadragesimam)
In Octava S. Ludgeri
Proto-Episcopi Monaste-
riensis

Duplex majus

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii
Papæ

Part. 2 Pastoralis, cap. 1

Lectio iv

Tantum debet acciónem
pópuli áctio transcén-
dere præsulis, quantum di-

stáre solet a grege vita pa-
stóris. Opórtet namque, ut
metíri se sollicité stúdeat,
quanta tenéndæ rectitúdi-
nis necessitáte constringi-
tur, sub cujus æstimatió-
ne pópulus grex vocátur.
Sit ergo, necesse est, cogi-
tatióne mundus, accióne
præcípuus, discretus in si-
léntio, útilis in verbo, sín-
gulis compassióne próxi-
mus, præ cunctis contem-
platióne suspensus, bene
agéntibus per humilitátem
sócius, contra delinquén-
tium vítia per zelum justí-
tiæ eréctus, internórum
curam in exteriórum oc-
cupatióne non mínuens,
exteriórum * providéntiam
in internórum sollicitúdine
non relinquens.

R. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo un-
xi eum: * Manus enim
mea auxiliábitur ei, alle-
lúja. **V.** Nihil proficiet ini-
mícus in eo, et filius ini-
quitátis non nocébit ei.
Manus.

Ibid., cap. 9 et 10

Lectio v

Considerándum quoque
est, quia cum curam
pópuli eléctus præsul sús-
cipit, quasi ad ægrum mé-
dicus accédit. Si ergo ad-

huc in ejus corpore passionibus vivunt, qua praesumptione percussus mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritaliter vivit, qui prospera mundi postponit, qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat: cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur.

R. Pōsui adjutōrium super potētem, et exaltāvi elēctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliābitur ei, allelūja. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi Ibid. cap. 8

Unde ipsum quoque episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia episcopatum non appetit,

qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhélans, in occulta meditatione cogitationis, ceterorum subjectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum, allelūja. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caeléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi

Homilia 15 in Matth.

Luceat lux vestra: hoc est, plurima in vobis sit virtus, ac maxime ingens illius accendatur ignis et ineffabile omnino lumen effulgeat. Quando autem tam magna virtus fuerit et clara, latere non poterit, etiam si mille illam contingere velit modis ille, qui possidet. Bene autem ait, Lumen: nihil est, quod sic hominem faciat insignem atque conspicuum, etiamsi magno ambitu optet latere, ut splendor iste virtutis. Sicut enim ipso sole circumdatus, ita utique clarus effulget, nec in terram solummodo rutilatus propriae virtutis emitit, sed supra ipsum etiam caelum proprio fulgore radiabit.

R. Exhibuit seipsum sicut Dei ministrum: * In multa patientia, in castitate, in scientia, in caritate non ficta, allelūja. **V.** Suscipiebat omnes praedicans regnum Dei. **In.**

Lectio viii

Hinc itaque illos ubertius consolatur. Etsi, inquit, maledicta in vos

audiētes dolētis, habētis tamen plurimos, quos ad amorem atque admiratiōnem Dei vestro adducātis exēplo. Tunc enim multi erunt omnino mirantes, non utique vos tantum, sed per vos etiam Patrem vestrum. Nec dixit, Deum, sed Patrem; conferendae illis nobilitatis praerogativam hoc jam nomine largiēdo. Considera, quantum istiusmodi sit commodum, quantum etiam discrimen. Si enim vitiiis sordeamus, etiamsi nobis nullus obtrēctet, erimus omnibus miseriores. Si vero virtutibus splendēre curēmus, vel si totus mundus contra nos maledictis voluerit personare, erimus omnium beatissimi, atque ad nos trahēmus omnes, qui venire elegerint ad salutem. Omni quidem tuba documenta sunt operum clariora, vitaque munda, ipsa est luce fulgentior.

R. Ostendit ex bona conversatione operationem suam, * In mansuetudine sapientiae, allelūja. **V.** Potens exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere. **In. Glória Patri. In.**

Pro S. Francisco de Paula:

Lectio ix

Franciscus Paulæ in Cálabria natus est. Adollescens, divíno ardóre succensus, in erémum secéssit, ubi annis sex victu ásperam sed meditatióibus cæléstibus suávem vitam duxit. Cum autem virtutum ejus fama longe manáret, multique ad eum pietatis stúdio concurrerent, caritatis causa e solitúdine egressus, ecclésiám prope Paulam ædificávit, ibique prima sui órdis fundaménta jecit. Perpétuam virginitátem servávit; humilitátem sic coluit, ut se ómnium mínimam diceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amictu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Caritati ita addíctus fuit, ut sui órdis tésseram esse jússet. Multis miráculis servi sui sanctitátem Deus comprobávit, quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum, strato super flúctibus pálio, cum sócio transmísit. Multa étiam prophético spírítu prædixit. Turónis migrávit ad Dóminum; anno salutis millésimo quin-

gentésimo séptimo, ætátis anno nonagésimo primo. Te Deum laudámus.

In Laudibus et II Vesperis fit Commemoratio S. Francisci de Paula.

Die 21 Aprilis

S. Conradi a Parzham Confessoris

Duplex

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolum glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, intercedente beáto Conrado Confessore tuo, temporalia subsidia nobis tríbuas et æténa. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Anselmi Ep., Conf. et Doct.:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei. (T. P. Allelúja.)

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salutis beátum Anselmum místrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicendæ sint de Communi, Lectiones Beátus vir, de Communi Conf. non Pontificis 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Conradus, in ruráli prædio ad óppidum Parzham in diocési Passaviénsi, piis honestisque paréntibus natus, inde a púero modéstia et solitúdinis amóre, quanta futurus esset sanctitáte, præmonstrávit. Mirus jam tum in eo elucébat devotiónis fervor, máxime cum in ecclésiá oráret; quam longe sitam, neque itinere neque frígore detérritus, frequentáre solébat. Summo erga beátam Vírginem amóre inflammátus, quotídie ejus Rosárium assidue

iterábat, diebúsque festis persápe ad remotióra ipsius Deíparæ sanctuária pergébat: ex quibus pedestribus peregrinatióibus, júgiter orándo susceptis, domum remeábat sub vespere fere semper jejúnus. Integra juventúte in agrórum cultúra transácta, ut árcitius Deo adhæréret eique libérius famularétur, mundo valedícere stáuit; quaprópter perámplo património abdicáto, annum agens primum supra trigésimum inter fratres láicos órdis Mínórum Capuccinórum adnumerári obtínuit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem æténam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Statim ab emissa professione, ad sanctæ Annæ convéntum civitátis Vettótingæ missus fuit; locus autem célebris est et frequentíssimus inter cétera Germánicæ diciónis Mariána sanctuária, ádeo ut plura fidélium centéna

millia illuc singulis annis conveniant. Ob tantum ad eandem civitatem concurrere, perdifficile in cenobio evadit janitoris officium; quod Conradus, cui hujusmodi munus statim ab ejus adventu fuerat demandatum, ad obitum usque retinuit, et tamquam exempli apostolatium explavit. Impiger in labore, parcus in loquendo, erga pauperes largus, in peregrinis excipiendis juvenisque promptus, per annos quadraginta et amplius ostiarii onus æquanimitate gessit, máximo incolarum et peregrinorum emolumento, in omnibus tum animæ tum corporis necessitatibus.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stola gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, allelúja. **V.** Induit eum Dominus lorícam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

Virtutibus omnibus præclarus, siléntium summopere adamavit. Per diem subsequiva temporis momenta insumebat in quadam tuguriolo, januæ propinquo, e quo sanctissi-

mam Eucharistiam invisere et adorare poterat; de nocte vero horas subripiebat somno, quas in fratrum conditorio vel in ecclesia orationi dabat. Etsi consenuisset, quieti nunquam se tradidit, sed in laboribus piisque exercitiis ad extremum usque perrexit. Révera quadam die cum pluribus peregrinantium turmis satisfecisset, agnovit corporis viribus prorsus destitui; ac triduo post, undécimo Kalendas Maji, obdormivit in Domino, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, ætatis suæ septuagésimo quinto. Hunc Dei famulum, heróicis virtutibus, et miraculis clarum, Pius Papa undécimus anno millésimo nonagésimo trigésimo inter Beatos réttulit; novisque miraculis fulgéntem, quadriennio post, idem Summus Póntifex Sanctórum fastis solémniter adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, allelúja. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mun-

di, et pervenit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco.

Pro S. Anselmo:

Lectio ix

Anselmus, Augústæ Prætoriae in finibus Italiæ, nobilibus et catholicis parentibus natus, adolescens, patria et bonis omnibus derelictis, in monasterio Beccénsi ordinis sancti Benedicti emissa regulari professione, in litteris et virtutibus assequendis mirum in modum profecit. Régibus, episcopis venerationi fuit, et sancto Gregório séptimo etiam acceptus, qui tunc, persecutionibus agítatus, litteras amoris plenas ad eum dedit, se et Ecclesiam ejus orationibus commédans. Defuncto Lanfranco archiepiscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptore, ad ejusdem ecclesiæ régimen vocatus, verbo et exemplo, scriptis et conciliis celebratis, pristinam pietatem et ecclesiasticam disciplinam redúxit. Sed cum mox Willélmus rex vi et minis jura Ecclesiæ usurpare

tentasset, ipseque invicte restitisset, bonorum direptionem et exsiliium passus, Romam ad Urbánum secúndum se contulit. A quo honorifice excéptus et summis laudibus ornatus, in Barénsi concilio Spiritum Sanctum etiam a Filio procedentem, contra Græcorum errorem, innúmeris Scripturarum et sanctorum Patrum testimoniiis propugnavit. Post mortem Willémi, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocatus, obdormivit in Domino. **Te Deum.**

Ad Laudes

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **(T. P. Allelúja.) R.** Et ostendit illi regnum Dei. **(T. P. Allelúja.)**

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Domini tui. **(T. P. Allelúja.)**

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ januam fidelibus patere voluisti: te supplices exoramus; ut, intercedente beato Conrado Confessore tuo, temporalia subsidia nobis tribuas et æterna. Per Dominum.

Et fit Commemoratio S. Anselmi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolum glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Anselmum místrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplices exorámus; ut, interce-

dente beáto Conrado Confessóre tuo, temporália nobis tribuas et ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio sequentis:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Beatórum Mártyrum patrítérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus, Dómine, festa tuécántur: et eórum comméndet orátio veneránda. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Commemoratio S. Anselmi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **R.** Stolum glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Anselmum místrum tri-

buísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum.

Die 27 Aprilis

S. Petri Canisii

Conf. et Eccl. Doct.

Duplex II classis

Omnia de Comuni Confessoris non Pont. præter ea, quæ hac die in Breviario habentur propria, et in I Vesperis non fit Commemoratio præcedentis.

Lectiones I Nocturni Sapientiam, de Comuni Doctorum.

In II Vesperis fit Commemoratio sequentis, ut in Breviario.

Die 16 Maji

S. Joannis Nepomuceni Martyris

Duplex

Omnia de Psalterio et Comuni unius Martyris Temp. Pasch., præter sequentia: Vesperæ dicuntur a Capitulo de S. Joanne Nepomuceno.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiám tuam martýrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo tolleráre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Deus, qui, ad christiánam páuperum eruditiónem et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptistam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésiá familiam collegísti: concéde propítius; ut, ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salute fervéntes, ejus in cælis corónæ partícipes fieri valeámus. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commemoratio S. Ubaldi Ep. et Conf. (semiduplex):

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúja. **R.** Stolum glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et, intercessióne beáti Ubaldi Confessoris tui atque Pontíficis, contra omnes diaboli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Ad Matutinum

In II Nocturno

Lectio iv

Joánes Nepomúci Bohémíæ ópido, unde Nepomuceni cognómen duxit, a paréntibus ætate provéctis, non sine futúre sanctitátis præsióio, flammis supra nascéntis domum mirabiliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beátæ Virginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vi-

tæ periculo evásit incólumis. Egrégia indole, piáque institutióne cælestibus indiciis obsequente, inter sanctas religiosásque exercitatiónes puerítiam egit; nam ecclésiám frequénter adíre, ac sacerdotibus ad aras operántibus ministráre in deliciis habébat. Zatécii politióribus líteris ad humanitatem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplinis excúltus, philosóphiæ, theológiæ sacrorúmque cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdotío initiátus, atque a sciéntia sanctorúm ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provinciam suscepit, eo succésu, ut Joánnis suásum multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspicuas tamen, quas ille obtulit

dignitátes, Dei servus, ne a divini verbi præcónio avocarétur, constantissime recusávit.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas téporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætitia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

Régiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præfécum, Joánnæ regína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab officio institutóque decessisset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem conjugis obtestatiónes et mónta graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judicio sacerdoti crédita regínæ arcána sibi a Joánnæ panderéntur. At Dei mínister blandítiis primum, torméntis deinde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditati fórtiter óbstítit. Furéntem tamen Wencesláí ánimum, cum ab exsecrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprénum agónem, quem instáre sibi athléta Christi

nóverat, pópulo in contióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviám profécus, ad beátæ Virgínis imáginem antiqúo cultu célebrem, cæléste præsidium ad certándum bonum certámen effúsis précebus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Dominicæ Ascensionis rex e fenéstia conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si oblectári pérgeret, submersiõem intentáret, Joánes invícta constántia terróres mínasque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfuens noctu dejéctus, illústrem martyrii coronám est consecútus.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

Sacrílegum fácinus clam patrátum et Mátyris glóriam insigne prodígium divinitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi ccepit,

ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quam ob rem ex aréna postridie mane corpus elátum, canónici deínde, regis iram nihil tíméntes, in metropolitánam ecclésiám solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunť. Cum autem in dies invícti sacerdotís memoria miráculis, et máxima fidelíum, eórum præcipue, quifama periclitántur, veneratióne crésceť, post annos demum ámplius trecentos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrupta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a sede apostólica delegátis exhibita, novo prodigio repente intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His itaque aliisque signis rite probátis, Benedictus décimus tertíus Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salutís milésimo septingentesimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctorum Mártýrum catálogo adscrípsit.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiae, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In. Glória Patri. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelíi secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et reliqua.

Homília sancti Hilárii
Epísopi

Comment. in Matth., can. 10,
post médium

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodeť; et a quæ nunc occúltá existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, præ-

dicáte super tecta. Non léginus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiόnis vult esse loquéndum. Idcirco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut, quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélsó loquéntium præconiό audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiόnis apostólicæ revelándum, non tíméntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed tíméntes pótius Deum, cui perdénda in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candiόiores nive, nitidiόores lacte, rubicundiόores ébore antiquo, sapphíro pulchriόores. **Et. Glória Patri. Et.**

Feria II Rogationum et in
Vigília Ascensionis IX Lectio
de Homília Feriæ, alias

Pro S. Ubaldo:

Lectio ix

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili genere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus; jamque adolescens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recessit. Sacerdos effectus, patrimoníum suum paupéribus et ecclésiis distribuit. Canonicórum regulárium órdinis sancti Augustíni institútum suscipiens, illud in pátriam transtulit. Ab Honório secúndo Summo Póntifice ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, et episcopális consecratiόnis múnere decorátur. Factus forma gre-gis ex ánimó, de consuéta vivéndi ratióne nihil ad-

modum immutávit, et in omni virtútum génere enítuit. Diútius infirmitátibus afflictus, Deo indesinéter grátias agébat. Cum multis annis ecclésiám sibi commissam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus et miráculis clarus, quiévit in pace.

Te Deum laudámus.

Si autem IX Lectio alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Lectio ix

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur córporum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor; quando pro naturæ suæ atque originis condicione resoluta, in substántiam spirituális animæ refundatur. Et quia doctrinis tálibus confirmátos opórtet liberam confitendi Dei habere constántiam, étiam condicionem, qua tenerémur, adjécit, negáturum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui confessus coram homínibus se fuisset, a se in cælis confitendum; qualésque nos nóminis sui testes

homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliá Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítia, allelúja, allelúja.

Oratio

Deus, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiám tuam martýrii coróná decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodire; ac ómnia pótius mala, quam animæ detrimentum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Ubaldi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. **R.** Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

Auxilium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et, intercessióne beáti Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis, contra omnes diaboli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. (Per Dóminum.)

Deinde, Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis:

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Deus, qui, ut supra 26*.

Deinde fit Commemoratio S. Ubaldi:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

V. Justum et Oratio Auxilium, ut supra.

Die 5 Junii

S. Bonifatii

Episcopi et Martyris

Duplex II classis

Omnia de Communi Martyrum Temp. Pasch., præter ea, quæ hac die in Breviario habentur propria.

In I Nocturno Lectiones A Miléto, de Communi unius Martyris extra Tempus Paschale cum Responsoriis de Communi Martyrum Tempore Paschali.

In II Vesperis fit Commemoratio sequentis.

INDEX ALPHABETICUS

	PAG.
Bonifatii Ep. et Mart., duplex II classis. 5 Junii	27*
Clementis Mariæ Hofbauer Conf., duplex majus.	
15 Martii	1*
Conradi a Parzham Conf., duplex. 21 Aprilis	16*
Joannis Nepomuceni Mart., duplex. 16 Maji	21*
Ludgeri Proto-Episcopi Monasteriensis, dupl. I clas.	
(Extra Quadrag. cum Octava communi). 26 Martii	4*
— Octava, duplex majus. 2 Aprilis	13*
Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., duplex II classis.	
27 Aprilis	21*

APPROBATIO

Concordat cum originalibus approbatis.

Monasterii, die 20 Julii 1938

† Clemens Augustinus
Episcopus Monasteriensis

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 29 Julii 1938

v. n. Dr. Doeberl